

Βαρβάκης ἐκ Ψαρῶν, διέτρεχον τότε ὑπὸ ῥώσ-
 σικὴν σημαίαν τὰς θαλάσσας τοῦ ὀθωμανικοῦ
 κράτους, τὸ δὲ πολεμικὸν ἔθνος τῶν Μαυροβου-
 νιωτῶν ἦτο ἑτοιμον εἰς ἐξέγερσιν κατὰ τῶν
 Τούρκων. Ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως καὶ καθ' ὅλον τὸ κράτος ἠκούοντο γέροντες,
 γυναῖκες καὶ παιδία, ἄνθρωποι μανιώδεις κραυ-
 γάζοντες κατὰ τῶν Ἑλλήνων τὴν ὕβριν ταύτην·
 «*Moscovites infidèles*» ἄπιστοι Μοσχοβῖται!
 Ὁ Σουλτάνος ἐσχέπετο κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν
 σχέδια ἐξολοθρεύσεως, οἱ δὲ δυσυχεῖς Ἕλληνες
 μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ δραπετεύσωσιν, οὔτε νὰ
 ἀντιστῶσιν ἐνητένιζον μόνον πρὸς τὸν Θεόν.
 Ἄλλ' ὁ πατριάρχης Σαμουήλ ἐκ συμφώνου μετὰ
 τοῦ Ὑψηλάντου, Μουρούζη, Καρατζᾶ καὶ Σού-
 τσου, συνέταξεν ὑπόμνημά τι ἐν εἰδει ἀναφορᾶς
 καὶ ἐτόλμησε νὰ προσφέρῃ αὐτὸ ἰδιοχείρως πρὸς
 τὸν Σουλτάνον. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκείνῳ ἀπελο-
 γεῖτο ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐξητεῖτο τρό-
 πους ἐπιεικείας καὶ ὑπεδείκνυεν ἐπιδεξιῶς πρὸς
 τὸν Μουσαφᾶν, ὅτι βία τις σφοδρὰ φέρουσα τοὺς
 Ἕλληνας εἰς ἀπελπισίαν ἴσως ἐξῆπτε γενικὸν
 τινα ἐμπρησμόν. Οἱ Φαναριῶται, οὗς ὠνόμασα
 ἤδη, ἔχοντες ἕκαστος τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτοῦ
 προστάτας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπεδήλωσαν